

Jesús de Vilallonga (Santa Coloma de Farners, 1927-Barcelona, 2018) és un dels secrets més ben guardats de la pintura catalana de la segona meitat del segle XX: format al taller de Ramon Rogent on coneix Joan Ponç i a l'École des Beaux-Arts de París amb Marcel Gromaire, marxa al Quebec el 1954 i és contractat per la Dominion Gallery de Montreal, a la qual restarà lligat durant els següents trenta anys. És doncs al Canadà on realitza gran part de la seva obra i se li fan els principals encàrrecs.

La seva obra és una síntesi molt personal de diversos corrents com el surrealisme, el simbolisme i el manierisme, amb els quals reelabora una figuració lírica de matriu onírica i s'oposa al predomini de l'abstracció i l'informalisme a nivell internacional. Dotat d'un coneixement primorós del dibuix, substituint l'oli per la pintura al tremp d'ou i amb un afany experimental incessant que el porta a practicar el collage, el gravat, l'escultura, la il·lustració de llibres i l'art digital, la seva obra se'ns lliura com un esplendorós exercici de llibertat creativa que ens pot fer pensar alhora en les poètiques dels grans lírics del segle XX com Joan Ponç o Marc Chagall: com ells, va crear el seu propi imaginari i el va anar desplegant al llarg d'una fecunda carrera, guiat en tot moment per "l'ull interior" de què parlava Freud.

Amb aquesta exposició comissariada per la seva filla **Marta de Vilallonga**, la Fundació Vila Casas vol recuperar i homenatjar la trajectòria d'un artista que va ser una de les *rara avis* més singulars de l'art català de la segona meitat del segle XX.

